

Poulsker Idrætsforening 1928-2003

Nexø Havnefest

Nexø Havnefest opstod i 1973 med det formål at skaffe midler til Nexø-Hallen.

Fra 1976 blev arrangementet overgivet til idrætsforeningerne i Nexø Kommune, således at foreningerne kunne tjene penge til idrætsaktiviteterne.

Havnefesten i Nexø blev arrangeret af Nexø Boldklub, Nexø Gymnastikforening og så Poulsker IF, der holdt de første havnefester nede ved den gamle togrems på Nexø Havn. Revyen fra Fritidshuset i Nexø var et af de største trækplastre.

Mogens Jensen afgik ved generalforsamlingen i 1975 som foreningens formand og blev i stedet idrætsforeningens repræsentant i havnefestudvalget i Nexø.

Den første havnefest blev også en økonomisk succes og PIF's andel af overskuddet var. ca. 23.000 kr.

I de følgende år gik festerne også godt med bl.a. Mogens Jensen, Ole Dahl, Verner Jensen, Peter Jensen, Jens Haagensen og Niels Peter Pedersen som deltagere i festudvalget.

Poulsker IF deltog i sin sidste havnefest i Nexø i 1987.

Snogebæk Havnefest

Den første havnefest i Snogebæk blev afholdt i 1973 med det formål at skaffe midler til istandsættelse af havnen og senere til Folkets Hus.

Idrætsforeningen i Poulsker var ikke direkte involveret i havnefesten i Snogebæk de første år af dens eksistens.

Ved generalforsamlingen i 1980 blev der stillet forslag om, at Poulsker Idrætsforening skulle arbejde sammen med Snogebæk Havnefest i stedet.

Efterhånden kom idrætsforeningen mere og mere med ved Snogebækfesten, da mange af foreningens medlemmer hjalp til. I starten af 1980-erne stillede idrætsforeningen hvert år med 40-50 hjælpere.

Idrætsforeningen modtog dog i 1981 7.500 kr. for sin assistance ved arrangementet.

Året efter var der igen rift om medlemmerne, idet foreningen var bedt om at stille 100 medhjelpere til Nexø Havnefest og 40 medhjelpere til Snogebæk Havnefest. Senere i 1982 forsøgte bestyrelsen igen at blive medarrangør af Snogebæk Havnefest, da det ville være det mest naturlige.

De følgende år fortsatte for søgene på at blive aktiv deltager i Snogebæk Havnefest, men uden resultat, og Poulsker Idrætsforening fortsatte som medarrangør i Nexø og fik ad

den vej et årligt økonomisk bidrag til foreningens mange aktiviteter samt drift af hallen.

I 1988 lykkedes det så at opnå en aftale om at blive medarrangør, og PIF indtrådte i festudvalget under Snogebæk Havneforening.

I festudvalget var Bent Munch, Yvonne Alexandersen, Tove Christensen, Jørn Pedersen, Bente Westh, Elmer Hansen, Johnny Kjølner, Hanne Kofod, Mogens Jensen, Jens Haagensen og Torben Kjølner.

Fra starten var der i festudvalget under havneforeningen et rigtig godt samarbejde om det store arrangement.

Det særegne ved Snogebæk Havnefest har i alle år været en helt speciel atmosfære på festpladsen mellem fiskerhytterne ved havnen suppleret med underholdning på selve havnen.

Havnefesten arrangeres med respekt for det særlige miljø ved havnen. Den 30-årige tradition som en havnefest uden tivoli, hvor boder og en del af underholdningen er »hjemme-

Snogebæk Havnefest 1998

lavet«, holdes der fast i.

Siden 1990 har Poulsker Idrætsforening været enearrangerer af havnefesten. En forudsætning for at bevare havnefestens særpræg, er de mere end 600 frivillige medhjælpere, der år efter år yder en uvurderlig hjælp med arrangementet og dermed skaffer indtægter til foreningens mange idrætsaktiviteter. Havnefesten bidrager desuden med en årlig indtægt til Snogebæk Havn og Folkets Hus i form af lokale- og arealleje.

Sliskens vovehalse

De første år var festen i Snogebæk mest kun hjemmelavede boder, kutterløb og ølteltet, hvor der var gang i den. Fiske-restauranten i røgeriet var også et meget populært sted for de lokale under havnefesten.

Der var forskellige konkurren-

cer med publikum samt andre underholdningsindslag bl.a. auktion med Ernst Fuchs og Aksel Pilgaard over indsamlede effekter.

Efterhånden kom der nye tiltag f.eks. i form af Sliskens Vovehalse, der blev afviklet første gang i 1989. Idéen blev tyvstjålet fra Norge, hvorfra nogle i festudvalget havde set en tilsvarende konkurrence på skihopbakken Holmenkollen. Som et kuriosum var rampen på Holmenkollen i øvrigt konstrueret af bådebyggerens søn fra Snogebæk.

Konkurrencen har vist sig langtidsholdbar, da der fortsat deltager mange flotte fartøjer med et stor publikum efter snart 15 år.

Der har også været gymnastikopvisninger på programmet

flere gange, hvor både lokale og andre bornholmske hold har præsenteret deres kunnen.

Snogebæk-løbet blev første gang afviklet i 1988 og blev, efter en længere pause, taget op igen i 1999.

Gradvis kom der mere underholdning i form af spændende musiknavne, både lokale og nationale, og havnefesten har i de senere år slået sig fast som Bornholms største havnefest.

Allerede i 1990 var der musik på scenen på festpladsen og to år senere engagerede festudvalget et jazz-orkester til at sørge for hyggelig stemning på pladsen ved grillen.

I danseteltet har bl.a. Vanguards og Valentinos stået for musikken.

Lasse og Mathilde på den nye scene

»Havnefesten bliver i 1993 for første gang en slags mini-musikfestival«. Det bebudede formanden for festkomitéen Mogens Jensen for pressen.

En af hovedattraktionerne var det folkekære og meget danske sangerpar Lasse og Mathilde. Som optakt til fyrværkeriet om søndagen, præsenterede de et flot program. Samtidig blev der sat publikumsrekord for en søndag på 2.584 betalende gæster, der ikke siden er slået!

Rikke fra Blast to the Past

Festudvalget, som jo ellers var travlt beskæftiget med arbejdsopgaverne, var oven i købet så heldige at få en særforestilling og nogle hyggelige timer med det fynske par, efter publikum var gået hjem i seng!

1993 blev også starten på en tradition med kopibands ved havnefesten. Bandet »Blast to the Past« gav et flot 80'er show og var med til at indvie den nye store koncertscene.

Det samlede antal betalende gæster i 1993 rundede 8.000.

I 1994 blev festen udvidet med en dag, da der var koncert om torsdagen. Det viste sig dog at være et for stort arbejde at afvikle fire sammenhængende dage, hvorfor koncerten de efterfølgende år blev flyttet til en senere lørdag.

Samme år arrangeredes en ny konkurrence, »Pælesidning«, der dog kun overlevede i to år.

I foråret 1996 afsluttede Mogens Jensen en lang periode som en meget aktiv deltager i festudvalget, men fortsatte dog som »menig« medhjælper under de næste havnefester.

Det nye festudvalg kom til at bestå af: Yvonne Alexandersen, Dan Andreassen, Annika Føhre, Elmer Hansen, Jens Haagensen, Filip Jensen, Birte Johnbeck, Johnny Kjølner, Holger Kofoed, Anders Mortensen, Bent Munch, Jørn Pedersen samt Torben Kjølner i koordinator-rollen.

Troels Trier og Rebecca Brül var den underholdningsmæssige satsning i 1996, der også blev en publikumsmæssig succes. Samme år var Lasse & Mathilde tilbage som optakt til

søndagens afslutningsfyrværkeri.

Årets efter var fru Erna Iversen alias entertaineren Peter Larsen på besøg.

Beach-Party

Samme år fik festudvalget et nyt påhit: Beachparty med salsamusik på stranden! Der blev opstillet både scene, olie-tønder og beach-bar på stran-

den, der skiftede navn til Copacabanka.

Desværre var vejret ikke som i Brasilien, men alligevel blev det nye indslag gentaget de to følgende år med forskellige salsa-orkestre. Nu er kun beach-baren på pladsen tilbage.

I de følgende år var flere kopi-bands på plakaten, bl.a. Gasolin'-kopierne Fifi Dong, Men In Black (TV2) samt Thomas Helmig Jam. Sidst, men ikke mindst Shu-Bi-Jam, der fem år i træk optrådte ved havnefesten og indspillede deres tredje CD med de populære Shu-Bi-Dua-sange live i Snogebæk.

Aktiviteter og underholdning for børnene har altid været prioriteret højt. Der har i mange år været et samarbejde med Jordbærhuset om aktiviteter for børnene, og KFUK-spejderne i Poulsker har lavet aktiviteter ved spejdernes hus tæt på havnen.

Alle børn kan fiske sig til en præmie i fiskedammen. Der er også altid gevinst i tombolaen. Her oplever ingen børn at købe 40 nitter...

De frivillige hjælpere

Et så stort arrangement som Snogebæk Havnefest kan naturligvis ikke klares uden de mange frivillige hjælpere, der klarer opgaverne med godt humør. Der er indrettet et særligt kantineltelt og der bliver sørget for lidt at drikke i form af øl, vand eller kaffe, når de er på arbejde.

Der er løbende investeret i inventar til brug for havnefesten, dels for at opfylde krav til telte, strømforsyning, afspærring

mv. men i høj grad også for at gøre arbejdet for de frivillige så problemfrit som muligt. Især til- og afriking af festpladsen er en kæmpe opgave, som de frivillige bruger flere dage på.

Havnefesten har hvert år mellem 7-8.000 betalende gæster over de tre festdage og inklusive koncerten har det samlede besøgstal ligget på mellem 11.000 og 13.000.

www.havnefest.dk

Allerede i 1996 fik havnefesten sin egen hjemmeside på internettet. Hjemmesiden er naturligvis også tænkt som en generel information om havnefesten. Der kommer e-mails fra tilfredse danske, tyske og norske turister, der har været på Bornholm.

Gennem årene er der også kommet tilbud fra musikere så langt væk fra som Singapore og

Californien.

Flere planlægger deres ferieophold efter datoerne for Snogebæk Havnefest og nogle af de frivillige medhjælpere er i en årrække kommet fra bl.a. Sverige for at hjælpe til.

Havnefesten 2003

I begyndelsen af juli måned blev der indrettet et nyt informationskontor i det tidligere ishus bag levertranfabrikken. Det var en voldsom opgave for nogle i festudvalget, men resultatet var godt.

Informationsbygningen lejes af Snogebæk Havn, der tidligere på året købte den nu nedlagte levertranfabrik.

Besøgsantallet blev på i alt ca. 7.500 betalende gæster. Den samlede omsætning nåede til 848.000 kr. Tallene skal dog ses i forhold til det største underholdningsprogram i havnefestens 30-årige historie.

Havnefesten var som sædvanligt præget af en glad og positiv stemning ved havneområdet i Snogebæk.

Snogebæk-Løbet, Sliskens Vovehalse, kaproning, kuttervæd-

deløb samt kåringen af den stærkeste mand i Snogebæk, var alle sammen ting, der lokkede publikum til.

Musikken dette år var igen meget varieret med navne som de tjekkede piger fra Absolute Girls sammen med Poul Halberg, Gasolin'-kopierne Fifi Dong, Folk og Fisk, lokale Linnette Munch, Jesper Stegmann og Expect No Mercy.

Steel in Front spillede calypso på tønder ude på havnen, mens folk sad på skråningen ved havnebroen og nød stemningen. Traditionen tro sluttede havnefesten med et usædvanlig flot, fyrværkeri.

Hele festudvalget, der består af Holger Kofoed, Claus Pedersen, Helle Alexandersen, Majbritt Schow, Filip Jensen, Jørn Pedersen, Stig Thomsen, Birte Johnbeck, Elmer Hansen, Anders Mortensen samt Torben Kjølner som koordinator, kunne derfor kun være godt tilfreds med den 31. udgave af Snogebæk Havnefest.

Grand old lady

2003 var Yvonne Alexandersens første havnefest, hvor hun ikke var med i planlægningen.

Yvonne var sammen med flere andre med til at starte havnefesterne i byen og var med i fest-

udvalget som repræsentant for Snogebæk Havneforening.

Hun var en af de absolut bærende kræfter i 30 år, indtil hun stopper i festudvalget efter havnefesten i 2002.

Poulsker Idrætsforening 1928-2003

Festudvalget 2003. Fra venstre Torben Kjøller, Majbritt Schow, Holger Kofoed, Claus Pedersen, Helle Alexandersen, Filip Jensen, Jørn Pedersen og Anders Mortensen. (Birte Johnbeck, Stig Thomsen og Elmer Hansen fraværende).

Poulsker Idrætsforening 1928-2003

I 1992 opstod idéen med at lave koncerter som en del af Snogebæk Havnefest.

Ole Lind foreslog idrætsforeningens bestyrelsen at lave en koncert med et kendt navn. Tanken var at udvide havnefesten med en ekstra dag og man blev enige om at prøve torsdagen før havnefesten.

De første sonderinger gik på en koncert med Ray Dee Ohh - et af de store kendte navne, men det endte med at vi indgik en aftale med Kim Larsen & Bellami. Vi var langt med planlægningen, men desværre aflyste bandet koncerten p.g.a. manglende teknik. Det var meningen at bandet selv skulle have scene med.

Torsdagen blev dog alligevel udnyttet, da et rockband spillede på den lille scene om aftenen. Der var gratis entré.

Koncertscenen

I 1993 anskaffede idrætsforeningen en stor 12 meter bred scene til koncertpladsen. Johnny Kjølner byggede selv bunden, tilpasset det kuperede areal ved havnen. Samtidig anskaffedes et nyt dansetelt på 280 m², der kunne leve op til de senere skærpede myndighedskrav.

Det var tanken at havnefesten skulle have mere musik på programmet, og det blev afprøvet allerede samme år. Flere orkestre spillede på den nye scene, men den og koncertpladsen var nok for stor til selve havnefesten og et kraftigere lydanlæg var også nødvendigt.

Lilholt for første gang

I 1994 blev skridtet så taget fuldt ud og den første kontrakt med Lars Lilholt Band blev underskrevet. De første år bestod koncertudvalget af Mogens Jensen, Filip Jensen, Johnny Kjølner samt Torben Kjølner.

Der var Mogens Jensens og NK Musics fortjeneste at det blev Lilholt. Mange af os andre kendte kun Lilholt fra »Giro 413«. Filip havde dog oplevet Lilholt Band i »Kyllingemoderen«, og han fortalte, at publikum havde danset på bordene!

Den første Lilholt-koncert skulle løbe af stablen torsdag den 14. juli 1994.

Det var en stor udfordring at lave et så stort arrangement med over hundrede hjælpere, men det forløb rimeligt, bortset fra at vi måtte indkassere en lille reprimande fra Jørgen Hammer fra Bornholms Amts Trafikselskab, da vi nogle steder havde benyttet et bussely som plakatsøjle. Året efter indførtes i stedet egne skilte.

Band og roadier boede i halten og kombinerede koncerten med nogle dages ferie i det fantastiske bornholmske sommervejr.

Der var 1.737 betalende gæster til den første koncert i Snogebæk, og det var et flot resultat efter bornholmske forhold. Økonomisk løb det kun lige rundt, men der var dog mod på at prøve igen. Det blev dog nødvendigt at flytte koncerten til en senere dato, da de praktiske problemer blev for store.

Året efter gik de første tanker på at lave en mini-festival med flere bands. De første planer gik på Sko & Torp samt Lis Sørensens, men det endte med at vi bad Lars Lilholt Band om at komme tilbage, og det var nok en ganske fornuftig beslutning. Koncerten i 1995 blev holdt den 29. juli og enhver tvivl blev gjort til skamme, da der kom 2.728 betalende gæster.

Koncertudvalget blev udvidet med Dan Andreassen, Yvonne Alexandersen og Holger Kofod, der afløste Mogens Jensen.

Den første koncertscene var 12 meter bred. Den er senere gjort 3 meter bredere, men kan også bygges i en mindre udgave.

Gnags 1996 med Gøsta Hammerfedt.

Vi blev enige med Lilholt Band om at springe et år over, så i 1996 hyrede vi Søs Fenger med band og Gnags til at give koncert.

Det blev et kæmpe arbejde for de frivillige, især på grund af scenskiftet. Scenen blev udvidet til dobbelt dybde, ved at der blev bygget stillads bagpå.

Dobbeltkoncerten blev knapt den succes, der var forventet, da der kun kom i alt 2.016 betalende gæster på en hundekold aften.

Traditionen fortsætter

Fra 1997 har der hvert år været flere end 3.000 gæster til koncerten, der således har udviklet sig til at være Bornholms største musikarrangement.

De mere end 50 årlige koncerter landet over er hvert år blevet besøgt af over 250.000 mennesker og Bornholm har ikke været nogen undtagelse. Rekord blev nået i 1999, hvor der var 4.748 betalende gæster plus børn og gratister.

Der er nok flere årsager til

succesen, men en af dem er de trofaste bornholmere i alle aldre der, efter en grillaften eller et besøg på en af Snogebæks mange restauranter, har gjort det til en tradition af tage til koncert i Snogebæk.

Trods afstanden til Bornholm, er der også turister fra Sjælland og Jylland, der kombinerer ferier med musikoplevelser. Der har også været en del udenlandske turister gennem årene.

Koncerter med Lilholt Band er en helfestensforestilling, der byder på fest og farver og ikke mindst, eftertænksomhed.

Bandets spilleglæde er legendarisk og man mærker det kolossale forarbejde, der er gjort for at fastholde publikum gennem en lang aften. Hvert år præsenteres publikum for nye lyd- og lyseffekter, f.eks. de imponerende trommeoptrin, som har begejstret de seneste år.

Koncertudvalget 2003 består af Holger Kofoed, Filip Jensen, Helle Alexandersen, Claus Pedersen, Lotte Tranberg, Claus Tranberg og Torben Kjøller.

De frivillige

I alt ca. 170 frivillige sørger for opbygning og afvikling af koncerterne.

Poulsker Idrætsforenings scene-sjak bygger scenen op i dagene inden koncerten. Lørdag eftermiddag ankommer de store lastbiler med det tonstunge udstyr og musikinstrumenter. Så begynder 10 specialuddannede lokale at assistere teknikerne og roadierne med at stille det op.

Det er en kraftpræstation af de mange frivillige kort efter en stor tre dages havnefest, stadig at have energien intakt.

Og det er ikke nok at bygge den store scene. Boder skal flyttes, så de ligger i en cirkel omkring koncertpladsen. Der skal skaffes friske forsyninger af læskedrikke, mad og lækkerier og omkring 40 vagter vil være på plads og sørge for, at alt går rigtigt til. Blandt hjælperne er der folk, der har brugt tre uger af deres sommerferie til havnefest og koncert.

For idrætsforeningen og de mange frivillige hjælpere, har det været utroligt positivt at opleve de mange glade koncertgæster i alle aldre. Samtidig er arbejdsindsatsen blevet belønnet med et pænt økonomisk resultat til idrætsarbejdet i Poulsker.

Vi forventer, at Lars Lilholt Band den 24. juli 2004 for 10. gang går på scenen i Snogebæk.

Interview med Lars Lilholt

Det er fascinationen som inspirerer

I forbindelse med den seneste koncert med Lars Lilholt Band i Snogebæk den 26. juli 2003 lavede Kenn Erik Bech et interview med troubadouren:

»Det er hele tiden fascinationen af de historier jeg støder på, der inspirerer mig«, fortæller den historisk interesserede Lars Lilholt i en samtale med Bornholms Tidende forud for den 9. live-optræden i Snogebæk siden 1994, som Lilholt og hans band giver lørdag den 26. juli.

Lars Lilholt Band er en af de mest populære og mest sælgende danske musikband i de sidste ti år. Ikke mindst på Bornholm, og det er nærmest

en selvfølge, at de fleste bornholmske familier, mindst én gang, har oplevet bandet live.

Det er Poulsker Idrætsforening, der igen i år har formået at få Lars Lilholt til at optræde i forbindelse med havnefesten i Snogebæk.

Min sjæl vil til Bornholm én gang om året

»Jeg er kommet på Bornholm igennem mange år, min sjæl vil herover én gang hvert år. For mere end 20 år siden spillede jeg på »Kyllingemoderen« i Almindingen og hos Brødrene Vesth i Gudhjem. Jeg boede i en lejlighed i Gudhjem med udsigt til Christiansø«, fortæller Lars Lilholt, der i år har virket som professional musiker og troubadour i 31 år.

Lars Lilholt fik for første gang penge for at spille offentlig ved en høstfest i Haverslev i 1972. Han er opvokset i et musikalsk hjem i Aalborg, hvor faderen var musiker i Aalborg Byorkester. Indgangsvinklen til musikken var, som så mange andre der voksede op i 60-erne, navne som Beatles, Rollings Stones, Kinks og Bob Dylan.

Sidst i 60-erne blev Lars medlem af sit første orkester - som sanger - og debuterede allerede som 15-årig som sangskriver med historien om klunseren »Banjo Joe«, en sang der kunne høres live for første gang på Bornholm, ved koncerten den 26. juli i Snogebæk. Den er først nu dukket op på plade, nemlig på Lilholt Bands nyeste album »Nefertiti«.

Spillemandsmusikken

I begyndelsen af 70-erne fik den traditionelle folkemusik et boom i Danmark, og Lars Lilholt fik stor interesse for det omfattende repertoire af original spillemandsmusik, der på det tidspunkt var i fare for at dø ud med de gamle musikanter.

Det udmøntede sig i, at Lilholt blev medlem af grupper som »Djurslandspillemandene« og »Kræn Bysted«, sidstnævnte orkester blev dog snart mere og mere elektrisk. Efter debutalbummet i 1977 blev denne gruppe en af Danmarks mest populære eksponenter for det der blev kaldt »folk-rock«.

Men Lars Lilholt vil i dag ikke betegne sin musik som »folk-rock«.

»Det er rigtig, at jeg er opvokset med 60-er musikken, men jeg var lidt for ung dengang til at være med i hippiebevægelsen. Men jeg er rundet af det midtjyske hippie- og musikmiljø. En musikalsk suppegryde, som jeg har udviklet på min måde«, fortæller Lilholt om sin musikalske barndom og ungdom.

Verdensmusik

»Nej, skal der sættes et prædikat på vores musik vil jeg hellere kalde det verdensmusik. De ingredienser der bliver puttet i vores musikalske gryde har ligeså mange rødder fra udlandet som fra dansk musik«.

Lilholt turnerede i 70-erne, samtidig med Kræn Bysted-perioden, i Frankrig, som en tredjedel af »Trio Danois«, han har været violinist i Silkeborg

Kammerorkester, og har lært sig at spille på en lang række af de fremmedartede instrumenter, der også den dag i dag, er en stor del af Lilholt Bands helt specielle sound.

»Både jeg og min bror er inspireret af portugisisk og afrikansk musik, og lysten til at spille på de gamle instrumenter som violin, harpe og på »Nefertiti« albumet - drejelire, hammerdulcimer og bratch - er i høj grad rundet af min historiske interesse«, siger Lilholt om baggrunden for det historiske element i både tekster og musik.

Anders And og Skalk

»Som knægt var »Anders And« og det historiske blad »Skalk« mine første blade. »Skalk« har jeg nu holdt i abonnement i 35 år«.

Lilholt må siges, at være en af de få historiefortællere i moderne dansk musik. Elementer fra Danmarkshistorien er brugt i sangen om modstandsgruppen fra 2. verdenskrig, »Hvidsten Kro« fra 1994-albummet »Kong Pukkelrygs Land«. Og navnet på det nye album »Nefertiti« stammer fra en gådefuld ægyptisk dronning. I Lilholts version bliver hun dog en meget nulevende pige.

Lilholt bruger sin historiske interesse til at belyse nutiden med både skildringer af sin egen opvækst og til kærligheds-sange om mennesker af kød og blod, både de nulevende og de historiske af slagsen.

Mens Lilholt var medlem af folkrockgruppen Kræn Bysted spillede han også rock i en gruppe ved navn Halgrim

og turnerede i 1980-81 rundt med vennerne Poul Krebs og John Nørgård.

Så selv om Lilholt selv siger, at han befandt sig i et tomrum efter opløsningen af Kræn Bysted i 1982, fandt han hurtigt sig selv og en ny retning via soloprojektet »Og fanden dukked' op og sagde ja«, som blev indspillet sammen med en række gode venner.

Gennembrud som koncertnavn

På Roskilde-festivalen i 1983 mødte offentligheden for alvor det Lilholt Band, der i de kommende år blev den fast sammentømrede backing for sangeren og sangskriveren Lars Lilholt - og blev det band der siden 1984-albummet »Jens Langkniv« også har været faste samarbejdspartnere i studiet.

Det kommercielle gennembrud for bandet kom rigtigt i 1988 med »I en sommernat«. Her befandt gruppen sig for første gang på Top 20 - hitlisten, hvor der siden har været en permanent plads til Lilholt.

Egen producer

Nok interesserer Lars Lilholt sig for historie, men han er ligeså interesseret i alt det nye, der rører sig.

»Jeg kan lide at sammenblande min historiske interesse med min interesse for den nyeste teknik med at producere plader«, fortæller Lilholt.

Interessen for den nye teknik har resulteret i, at Lilholt selv, sammen med Kristian Gislason, har overtaget styringen af indspilningerne, der foregår i hans lille, men yderst professionelle studie, i hjemmet ved Silkeborg.

Kald det kærlighed

Efter gennembruddet i 80-erne har bandet gået fra den ene musikalske succes til den anden. Og samtidigt blev gruppen måske det mest populære live-band herhjemme.

Klassikeren »Kald det kærlighed« blev, og er stadigvæk, en af danskernes mest populære sange.

I 1992 dukkede Lilholt op i »Dalton-brødrene« sammen

med Johnny Madsen og Allan Olsen, et uforpligtende samarbejde som med stor succes blev afprøvet under lidt mere seriøse former. Det fælles album solgte mere end 50.000 eksemplarer, og det blev til halvtreds fælles koncerter, før publikums lyst var styret.

»Jo, jeg håber, da vi kan optage samarbejdet igen«, oplyser Lilholt på spørgsmålet om Dalton-brødrenes eventuelle genopståen.

Efter langt over en million solgte plader og et utal af koncerter udkom i februar 2001 »Gloria«, bandets første studiealbum i fire år. Tre dage efter udgivelsen var der solgt mere end 50.000 eksemplarer, i dag er tallet kommet op på mere end 100.000.

Sidste år turnerede Lilholt Band med både Poul Dissing Band og med Rasmus Lyberth, der var med på Bornholm.

Stemmen i centrum

En guldplade og direkte ind på hitlistens 1. plads. Lars Lilholt har gjort det igen. Med den nye »Nefertiti«. Og denne gang med Lilholts dybe stemme som centrum.

»Stemmen er jo egentligt det allerfineste instrument, og på vores nye plade har jeg besluttet, at sangen skal være i absolut centrum. Vokalen er mit hovedinstrument, og har fået ekstra plads denne gang«, fortæller Lilholt. De tretten sange, hvoraf mindst de ni af dem kan høres ved koncerten i Snogebæk, står meget klart og med en instrumental indpakning, der gør albummet til et af de mest vellydende nogensinde.

»Men husk på at der er stor forskel mellem pladeudgivelsen og vores live-optræden«, minder Lilholt om.

»Lidt nervøs var jeg forud for udgivelsen af »Nefertiti«, indrømmer Lilholt, men vores store stampublikum er tilsyneladende tilfredse.

Lilholt er kendt for ikke at ligge under for tidens trend.

»Selv om det måske lyder mærkeligt har jeg ikke en karriere, der skal passes. Det har jeg aldrig haft, og af samme grund optræder jeg aldrig i diverse quizprogrammer i TV eller i de kulørte blade.«

»Jeg bliver ved, så længe jeg har lyst«, siger Lilholt, der netop er fyldt 50 år. Jo, jeg fik en lille nedtur forud for den runde dag, men nu tænker jeg ikke på min alder. Jeg holdt en dejlig fest, min egen private fest, og jeg nød da at være i centrum. Det var på en helt anden måde end at optræde på en scene«, siger Lilholt der sammen med hele holdet på femten personer glæder sig til at optræde i Snogebæk.

»Vi nyder det virkelig, det er en fantastisk flot koncertplads med udsigt ud over Balka-bugten til Nexø«.

Glæder sig til Bornholm

»Allerede på vej til øen begynder vi at glæde os, og stemningen er på toppen«.

»Nu skal vi over og kommandere med de bornholmere«, siger vores roadier. »Desværre bliver det snarere omvendt. De dygtige scenefolk de har i Snogebæk, er utrolig rutinerede og kan sætte vores lyd- og lysanlæg op utroligt hurtigt.«

»Jo, vi har det skægt herover, og vi har det sjovt sammen med folkene bag koncerten«, slutter en af Danmarks bedste musikentertainere i samtalen fra sit hjem nær Silkeborg-søerne, hvor han slapper af mellem de mange koncerter i det danske sommerland.

På scenen i Snogebæk står foruden Lars Lilholt selv, hans søster og bror Tine og Kristian Lilholt, Tom Bilde, Klaus Thrane og Gert Vincent. Hans datter Lærke Lilholt, der bliver meget rost for sin medvirken

på »Nefertiti«-pladen, er til gengæld ikke med på turneen.

Lars Lilholt selv er en meget privat person. Hvem personen bag kunstneren er, holder han for sig selv. En flig af privatpersonen Lilholt løftes måske på den seneste udgivelse, hvor nummeret »Mesterjakeldreng« er en smuk og fabulerende historie om blomsterbørnene, både dem der overlevede og dem der gik til - i fælles fascination og forbrug af »høj musik og speed og stjernestøv«;

Der var engang en spinkel lille Mesterjakeldreng

Han digtede sin verden frem og kom for sent i seng

Han var for svimmel og for sårbar, havde let til gråd

Verden er så fuld af farer og han fandt på råd.....

Lilholt kommer igen

»Vi ses til 10 års jubilæum næste år. Så giver vi den hele armen«. Det var Lars Lilholts afskedssalut til det medlevende, jublende, dansende og syngende publikum ved koncerten i Snogebæk.

Og ved en samtale efter koncerten bekræftede Lars Lilholt, at han absolut ikke havde noget imod at komme igen til næste års havnefest i Snogebæk. For 10. gang. Mon ikke Poulsker Idrætsforening, der er koncertarrangør, snarest ønsker at få en ny underskrift af

en af Danmarks mest populære koncertnavne.

To koncerter

»Det var en usædvanlig god koncert«, mente en veltilfreds, men træt Lars Lilholt efter en koncert for niende dag i træk. Nu ventede først natmaden på Folkets Hus i Snogebæk, og derefter fire dages spillefri inden næste optræden.

Der er intet trendy over en af Danmarks mest sælgende kunstnere. Succesen er ikke steget ham til hovedet. Lars Lilholt er stadig Lars Lilholt, folkets mand og helt sig selv.

»Koncerten i aften var faktisk to koncerter«, fortalte Lilholt. »Den første del stille og rolig, men så var der tid til at fortælle nogle gode historier mellem numrene. Da vi så i anden del startede med at spille Mikkellnummeret, fik vi en helt anden koncert. Jeg har sjældent set et så medlevende og engageret publikum. Det er guld værd for os som elsker at spille live«.

Samler generationerne

»Jeg lagde mærke til, at der stadig kommer unge til vores koncert, og jeg finder det positivt, og er stolt over, at vi kan samle publikum på tværs af generationerne. Det er yderst positivt, og mit indtryk er, at det nærmere er en form for manifestation, når så mange bornholmere møder op«, siger Lars Lilholt som sammen med sit band fik hele grunden ved Snogebæk Havn til at synge og gyngede med, især når de gamle kendte numre blev serveret i spændende musikalsk indpakning.

Og det var tydeligt at alle generationer var repræsenteret på festpladsen. Der var børn i klapvogne, og der var den ældre generation. En af de ældre var såmænd idrætsforeningens formand for næsten 50 år siden, Roar Brandt med familie.

Banjo Joe

»Men jeg lagde også mærke til at nye numre, som f.eks. »Banjo Joe«, allerede er ved at blive en klassiker, og jeg er også glad for afslutningen med slutnummeret »Hvor går vi hen«. Det var for os en yderst smuk og betagende afslutning«.

»Men hvilken kulisser er der ikke her. Undervejs i koncerten fik jeg øje på de blinkende projektører fra bådene udenfor havnen. Jo, der var gang i den. Og vejret er jo altid med os«, fortalte Lars Lilholt i den bornholmske tropenat. Samtidig røbede han et stort ønske i forbindelse med Bornholm.

»Jeg har en gammel drøm om at bo i et hus på Christiansø i fred og ro en uges tid, men en gang lykkes det vel«, håber Lars Lilholt, der afsluttede interviewet med at bryde ud i en fødselsdagssang for broderen Kristian Lilholt, medlem af Lilholt Band. Han fyldte 47 år klokken tolv midnat under afslutningsnummeret.

